

FOAIA NADRĂGEANĂ

Publicație a Consiliului Local și a Primăriei

Anul I Nr.13 - Martie 2009

Apare lunar

ANIVERSAREA FOII NĂDRĂGENE

Luna aceasta, publicația noastră, a ajuns să aniverseze un an de la apariție.

Ne-am străduit să culegem informații, să vă prezentăm talente locale, în arta mînuirii vorbei cu « *creionul și hârtia* ».

Dacă v-a plăcut, ne bucurăm, dacă nu, suntem deschiși spre comunicare, sugestii, critici.

Puteți să ne contactați în fiecare zi, de luni până vineri, între orele 8 – 16, dacă doriți să dialogați cu noi.

Cu respect pentru cititorii noștri,

Colectivul de redacție

ÎN PRAG DE PRIMĂVARĂ

Deoarece ați fost foarte receptivi, dragi nădrăgeni, la toate chemările noastre, atunci când a fost vorba de aspectul comunei, apelăm și de data aceasta « *în prag de primăvară* », la o campanie de curățenie.

De sâmbătă, 21 martie, cu ajutorul *consilierilor locali PD-L*, care și-au dat tot concursul, am început curățenia de primăvară. Am adunat de-a lungul râului Nădrăgel, până în apropierea localității Crivina, resturile aruncate de-a lungul albiei râului, am văruiat borduri, poduri, am început curățenia parcului central.

Aș dori să mulțumesc pe această cale, domnului *consilier PD-L, Zaharia Stoian*, în mod special, pentru organizarea unei echipe puternice în campania de curățenie.

Contăm în continuare pe sprijinul consilierilor locali, sperând că li se vor alătura cât mai mulți nădrăgeni în această campanie, care va continua până în apropierea *Sfintelor Paști*.

Rugămintea mea este să începeți și dumneavoastră cu îngrijirea caselor, curților, grădinilor, pentru a da un aspect curat și îngrijit frumoasei noastre localități – *Nădrag*.

Am dori de asemenea să lansăm un nou concurs cu tema « *Cea mai îngrijită gospodărie* ».

Așa cum de sărbătorile de iarnă v-ați împodobit casele, de data aceasta, faceți curățenie, văruiți, vopsiți, dați un aspect îngrijit gospodăriei și puteți fi recompensați pentru aceasta.

Cu noi amănunte, în numărul viitor.

Cu respect, al dumneavoastră primar,

LIVIU MUNTEAN

HOTĂRĂRI ALE CONSILIULUI LOCAL NĂDRAG

HOTĂRĂREA nr. 3 din 06 martie 2009 privind aprobarea organigramei și statului de funcții ale Aparatului de specialitate al primarului comunei Nădrag pentru anul 2009.

HOTĂRĂREA nr.4 din 06 martie 2009 privind reorganizarea Serviciului Voluntar pentru Situații de Urgență al Comunei NĂDRAG, județul Timiș.

HOTĂRĂREA nr. 5 din 06 martie 2009 privind premiarea câștigătorilor concursului „Cea mai frumos împodobită casă” desfășurat în comuna Nădrag cu prilejul sărbătorilor de iarnă 2008.

HOTĂRÂREA nr. 6 din 06 martie 2009 privind casarea cazanului și a instalației de încălzire înlocuite de la Grupul Școlar „Traian Grozăvescu” Nădrag.

HOTĂRÂREA nr. 7 din 06 martie 2009 privind aprobarea casării unor mijloace fixe și obiecte de inventar din inventarul Primăriei comunei Nădrag.

HOTĂRÂREA nr.8 din 06 martie 2009 privind amenajarea încăperilor Grădiniței cu Program Redus din localitatea Nădrag în vederea transformării acesteia în grădiniță cu program prelungit.

HOTĂRÂREA nr.9 din 06 martie 2009 privind închiderea deponeului de deșeuri menajere din comuna Nădrag.

HOTĂRÂREA nr.10 din 06 martie 2009 privind acordul Consiliul Local al Comunei Nădrag pentru instrumentarea proiectului : „Dezvoltarea și creșterea eficienței serviciilor publice ale Primăriei Nădrag.

POSTUL CREȘTINESC

Cu toate că la Judecata finală Dreptul Judecător nu ne va întreba și despre post ci doar ne va pune celelalte întrebări evocate în Evanghelia de la Matei cap. 25, 31 care de fapt cuprinde iubirea aproapelui, cu care se identifică și Judecătorul, totuși postul este un mijloc de seamă pentru creștini în urcușul către desăvârșire, către asemănare cu Dumnezeu.

Ce este postul?

În înțelesul creștin postul este abținerea de la păcat în primul rând, apoi abținerea de la mâncare cu carne, lapte, brânză, ouă și băutură o perioadă determinată, sau o zi, în vederea purificării trupesti și sufletești, ca apoi sufletul curățat de patimi să se poată înălța spre Dumnezeu.

Sfântul Vasile ne spune că: “postul ne redeschide porțile raiului pe care neînfrânarea primului om ni l-a închis. Fructul oprit pe care l-a mâncat primul părinte a fost otrava care a omorât pe toți urmașii lui!”

Prin post noul Adam, Iisus Hristos, ne redeschide ușile raiului oferindu-ne viața veșnică pierdută de Adam.

Postul ne pregătește pentru luptele duhovnicești care au drept scop să pună voia noastră de acord cu voia lui Dumnezeu ; cel ce postește se leapădă de cele ce îndulcesc gustul, iar prin aceasta se face ne iubitor de plăcere și mai osârduitor spre osteneală căci știut este că aproape tot păcatul se face de dragul plăcerii iar virtutea prin osteneală se dobândește.

Stingând aprinderea trupestă, postitorul nimicește gândurile cele viclene și necuviincioase.

Postul este ușa smereniei, cel ce-și smerește inima prin post, acela își aduce aminte mereu de păcatele sale, își înfrânează limba de la clevetiri, înjurături, blesteme, gânduri rele.

Postul nu este o invenție a Bisericii ci a fost rânduit de Dumnezeu încă în rai, a fost transmis apoi prin Moise poporului ales, a fost practicat de Domnul Iisus 40 de zile și apoi recomandat de El, alături de rugăciuni în lupta împotriva vrăjmașului.

Postul a fost practicat de Sfinții Apostoli și transmis tuturor credincioșilor ca o necesitate pentru deșăvârșirea patimilor și sfințenia vieții pământești.

Numai simpla înfrânare de la acea mâncare cu carne și celelalte brânzeturi, este un simplu regim alimentar.

Dar dacă la această înfrânare binevoită se mai adaugă și rugăciunea și milostenia urmărindu-se mereu sfințenia vieții, atunci se ajunge la un post adevărat.

Și iarăși chiar dacă împlinește cele din fraza de mai sus, dar păcătuiește iar n-a realizat nimic ci s-a ales doar cu osteneala așa cum este arătat în Vechiul Testament la Isaia c. 58.

Așadar postul este recomandat tuturor credincioșilor fără limită de vârstă, dar cu o condiție ; să se urmărească stăpânirea patimilor și a plăcerilor și sfințenia vieții, pentru a putea primi darurile Duhului Sfânt necesar pentru mântuirea noastră.

AMIN
PREOT MIZUN MIHAI

PRIMĂVARA

LASĂ PRIETENE CAFEAUA
 LASĂ BERE-N FRIGIDER
 OMUL NU-I FĂCUT DIN FIER
 HAI SĂ BATEM AZI... VÂLCEAUA!

Mai aluneci, mai cazi jos
 Crengi sunt multe și capcane
 Cărările nu sunt plane
 Și de aceea e ...frumos!

Ce miros de primăvară,
 Izuri care te pătrund
 Simți viața în profund
 Oare pentru-a câta oară?

Să lăsăm televizorul
 Și divanul să-l lăsăm
 Viața să ne-o mai păstrăm
 Căutându-ne ...izvorul!

Prin pădure prin poiene
 Păsări zboară-n legea lor
 Gâzele-și formează cor
 Nimeni nu-i cuprins de lene...

LASĂ PRIETENE CAFEAUA
 LASĂ BERE-N FRIGIDER
 OMUL NU-I FĂCUT DIN FIER
 HAI SĂ BATEM AZI... VÂLCEAUA!

TEODOR NEAG 21 aprilie 2003

CODUL BUNELOR MANIERE

Câteva recomandări la servitul mâncărurilor

Pâinea și sandvișurile : se mănâncă în mod diferit. Felia de pâine se rupe cu mâna, în timp ce sandvișurile mari se taie cu cuțitul și se mănâncă cu furculița. Sandvișurile mici se iau cu mâna.

Dulceața și mierea : nu se mănâncă direct din borcan. Fiecare își ia pe farfurie cât dorește, servindu-se de lingurița adusă la masă în acest scop.

Mezelurile de toate felurile : sunt tăiate în prealabil în felii și curățate de coajă cu furculița în propria farfurie.

Ouăle fierte în coajă : se mănâncă dintr-un păhărel suport, cel mai adesea fixat pe o farfurioară. Se sparge vârful, se îndepărtează partea de sus cu lingurița și se pun cojile în suport, sub ou.

Cartofii : nu se taie cu cuțitul și nu se zdrobesc cu furculița în farfurie. O excepție : cartofii fierți în coajă se înțepă cu furculița și se curăță cu cuțitul.

Supele : sunt servite în ceașcă și se mănâncă cu o lingură de supă [model mic]. Ciorbele se mănâncă cu lingura. Nu se răcește o supă prea caldă suflând în ea. Așteptăm să se răcească. În nici un caz nu aplecăm farfuria pentru a lua ultima înghițitură. Nu se înmoaie pâinea în supă și nici în sos.

Salata și andivele : se mănâncă gata tăiate și preparate. Dacă bucățile sunt foarte mari, se taie cu cuțitul. Nu este o greșală să cerem oțet, lămâie, sare, piper, untdelemn. Dar să nu exagerăm cerând toate deodată.

Murăturile se oferă în castroane. Castraveciorii și gogoșarii se iau cu furculița proprie și se taie în farfurie, doar gogonelele se iau cu mâna pentru a nu face « duș » comesenilor cu sucul ce poate țâșni din belșug.

Conopida : se taie cu furculița ; nu se folosește cuțit.

Chiftelele, sarmalele, ruladele : se taie cu furculița.

Peștele : nu se mănâncă la fel ca friptura. Nu se taie cu un cuțit normal. Tacâmul de pește este alcătuit dintr-un cuțit de o formă specială și o furculiță mică. Cuțitul se folosește doar la tranșare, dezosare și ca ajutor la mâncat.

Foaia nadrageana 4

Carnea de pasăre : nu se mănâncă cu mâna. Pot face excepție copănelele de pui. Cum am mai spus, carnea se aduce la masă gata tranșată.

Spaghetele : din castronul adus pe masă, vă serviți cu o porție rezonabilă, apoi le mâncați răsucindu-le cu furculița, ținută în mâna dreaptă și ajutându-vă cu lingura, ținută în mâna stângă.

Orezul : se mănâncă cu furculița, ajutându-ne de cuțit. Nu cu lingura, ci cu... răbdare, dacă nu este bine legat.

Cafeaua, ceaiul, cacaoa cu lapte : nu se lasă lingurița în ceașca din care bem. Ea se pune pe farfurioara care rămâne pe masă. Când bem cafeaua turcească sau filtru ridicăm farfurioara cu mâna stângă în timp ce ducem ceașca la buze cu dreapta. Să nu bem niciodată cafeaua fără a pune o farfurioară sub ceașcă[nici măcar la serviciu.]

Prăjituri, torturi : se iau cu mâna dacă sunt uscate, cu lingurița sau cu furculița de desert dacă sunt cu cremă sau frișcă, clătitele se mănâncă tăind bucățele mici pe rând, ca la friptură.

Pere și mere : le tăiem cu cuțitul de fructe în patru părți pe care le curățăm de coajă una câte una. Se taie apoi în bucăți pe care le mâncăm cu furculița.

Fragii și căpșunile : se mănâncă cu mâna dacă au codiță, iar dacă nu au, se dau lingurițe, mai ales când sunt servite cu frișcă.

Strugurii, vișinele și cireșele : se mănâncă cu mâna. La struguri luăm ciorchinele în farfurie și mâncăm bob cu bob. Nu ne folosim de prostul obicei de a ciugulii direct din vasul de pe masă câte o boabă care ne face cu ochiul.

Piersicile : se țin cu mâna stângă pentru a le tăia în două. Separăm sâmburele de fruct și-l curățăm de coajă. Fructul se mănâncă cu cuțitul și furculița.

Prunele și caisele : le deschidem cu mâna, scoatem sâmburele și mâncăm fiecare jumătate, tot cu mâna.

Portocalele, mandarinele, clementinele : le tăiem coaja în formă de stea, scoatem fructul și-l separăm în felii pe care le mâncăm cu mâna.

Bananele : se curăță cu cuțitul și se mănâncă cu mâna sau, dacă sunt prea moi, cu cuțitul și furculița.

Pepenii și ananasul : sunt serviți în felii și se mănâncă cu furculița. Pepenele mai poate fi servit tăiat în cubulețe care se mănâncă de asemenea cu furculița.

Kivi : se taie în două, iar miezul se mănâncă cu lingurița ținută în mâna dreaptă, iar fructul în mâna stângă.

Ca și concluzie putem spune că majoritatea fructelor se mănâncă cu ajutorul cuțitului, furculiței și a linguriței. Mușcăm cu poftă din ele numai atunci când suntem în livadă.

Un ultim amănunt – gazda aduce fructele bine spălate. A le șterge conștiincios cu propriul șervețel nu se cuvine.

Text cules din « *Codul bunelor maniere* » scrisă de A. Anastasia Marinescu

DE CE PLÂNG...GUNOAIIELE !

Gunoii are toate motivele din lume să... plângă! Unul din motive ar fi că a ajuns gunoi, el care, nu-i așa, a fost probabil, cineva! Și cum orice valoare ajunge în final, gunoi, gunoiul nu mai ajunge o valoare niciodată.

De fapt ce ne pot spune... gunoaiiele?

La o vedere atentă la ce ascund pubelele, ne dăm seama de nivelul de trai al locatarilor. Nu degeaba amărății sorții cotrobăie prin pubele, sau... groapa de gunoi. Dacă prin anii '50 în gunoaie puteai găsi doar coji de ouă, cârpe sau saboți de lemn, azi, predomină peturi diverse, coji de banane, portocale, pâine albă, sticle de bere sau alte băuturi, aparate electro-casnice. Comparația e simplă, a crescut nivelul de trai, dar și de civilizație.

Ponderea gunoaielor a determinat Consiliul Local să modernizeze și să doteze acest sector cu personal, utilaje, pubele în toate zonele locuite. Localitatea merge spre civilizație, lumea se comportă ca atare și râul devine tot mai curat. Semne bune în prag de primăvară, în loc de gunoaie, flori. De ce plâng... gunoaiiele .

TEODOR NEAG

PRIMĂVARĂ!

Ajutat de zeul Marte
Soarele săgeți împarte,
Săgeți care ne răsfață
Cu căldură peste față ;
Veselie-i pe pământ
De la-l păsărilor cânt.
Așteptăm să vină iară
Tinerica *Primăvară* !
Cu straiu-i de frunză crudă
Peste Iarna cea zăludă,
Care să rămână-ar vrea

Să ne-nghețe, fiindcă-i rea !
Iarna este mare-artistă,
Dar cu gerul viața-i tristă...
Du-te Iarnă mai la Pol
Și lasă Pământul gol
Să răsară florile
Să cânte privighetorile
Și mai vino de Crăciun
Ca să poată Moș Ajun,
Să vină cu sânioara
La copii în toată Țara !!

*Peța Petru***UMOR CELEBRU****EMILE ZOLA – romancier francez**

Emil Zola propuse lectorilor unei reviste din Paris un concurs. Premiul îl va câștiga cel ce va găsi cea mai bună definiție a femeii. Și câștigătorul, un faimos matematician, găsisese această rece definiție: “Femeia adună gânduri, înmulțește necazuri, împarte cuvinte și desparte prietenii!”

Era renumită într-o societate o doamnă care se complăcea în a părea sofisticată, o complicată, în fine, o femeie greu de cucerit. Zola intervenii:

-După părerea mea, femeile îi preferă pe bărbații care se însoară cu ele fără pretenția de a le înțelege, decât pe bărbații care... tocmai pentru că le înțeleg, ezită să se căsătorească cu vreuna...

-Maestre- întrebă cineva pe Zola- care e soția ideală?

-Soția ideală este cea care, deși nu te înșeală, se poartă cu tine atât de grijuliu și de frumos ca și cum te-ar fi înșelat.

HECTOR BERLIOZ – compozitor francez

Trecând prin Magdeburg, Berlioz s-a oprit la vamă. Când și-a rostit numele, vameșul l-a întrebat:

-Cine? Berlioz? Compozitorul?

-Întocmai – îi răspunse Berlioz.

-Cum îndrăznești dumneata să te dai drept Berlioz care este o celebritate?

Fără îndoială că vameșul credea că un compozitor de talia lui Berlioz nu putea călători cu diligența sau, oricum, nu lipsit de o suită de discipoli, servitori, adulatori...

Povestindu-i întâmplarea unui prieten, Berlioz îi mărturisea:

Închipuiește-ți că dacă aș fi fost bogat și nu aș fi călătorit într-o biată diligență nu aș fi aflat că sunt atât de cunoscut, și aș fi rămas lipsit de această imensă plăcere.

Deși celebru Berlioz era foarte des criticat și denigrat, încât dacă citea o frază elogioasă din partea vreunui critic, ajungea să spună cu un aer resemnat, prietenilor:

-Ce să faci... nu-i poți mulțumi chiar pe toți criticii.

În ultimii ani ai vieții, în sfârșit, publicul venea din ce în ce mai numeros să asculte muzica lui Berlioz.

-Vin din ce în ce mai mulți – îi spunea entuziasmat un prieten lui Berlioz. Iar el, adânc mâhnit și suferind, îi răspunse:

-Tocmai acum vin și ei, când eu mă duc...

Johannes Brahms – compozitor, pianist și dirijor german

Cineva îl întreabă într-o zi :

-Ce părere aveți despre gloria nemuritoare ?

- Brahms i-a răspuns :

-În zilele noastre dacă o glorie nemuritoare durează treizeci de ani înseamnă foarte mult...

Hugo Wolf, deși un îndârjit adversar al muzicii lui Brahms, entuziasmat totuși de una din simfoniile acestuia, îi scrie un articol nespun de elogios.

Brahms auzind de articolul lui Wolf, zâmbi și exclamă :

-Fantastic, nici în dușmani nu mai poți avea încredere : până mai deunăzi mă înjura cât putea mai vehement și astăzi mă laudă.

Pablo Casals – violoncelist și dirijor spaniol

Pablo Casals povestea că pe vremea când era copil și studia violoncelul, profesorul se răstise brusc la el :

-La vârsta ta eu cântam splendid bucata pe care tu o masacrezi acum.

Iar micuțul violoncelist îi răspunse înfuriat :

-Pesemne că ați avut un maestru mult mai bun decât al meu.

GLUME

-Băi, Vasile, ce-i ăla « *lator* ? »

-Nu știu Ioane ! De ce întrebi?

-Fiindcă băiatul lui Gheorghe a zis că-și ia un cal cu « *lator* » !

Când va începe Foamea Mondială ?

Când vor începe chinezii să mănânce cu lingura.

De ce nu sunt manele în Elveția ?

Pentru că e țară neutră și nu are dușmani.

E adevărat că bărbații impotenți trăiesc mult ?

Da, dar degeaba.

Un cioban ardelean stătea pe iarbă, în apropierea unei fântâni. Un om se duce la fântână cu intenția de a bea.

-Nu bea omule, e otrăvită !

-Nem to dom.

-Apoi bea, încet, că-i rece!

De unde se obține lână pură, virgină?

De la o oaie urâtă.

Este adevărat că Funar are sânge de ungur ?

Da, pe capota mașinii.

Doi moși stăteau pe o bancă :

-Auzi, o vezi pe tipa aia ? moare după mine !

-Da de unde ști ?

-Doar n-o să moară înaintea mea...

Colectivul de redacție: Brîndușescu Emilia, Wachsmann Adriana, preot Mizun Mihai, Balaș Dorina, Wagner Marian, Teodor Neag, Peța Petru, Balaș Tudor.

